

UCHWAŁA Z DNIA 9 KWIETNIA 2008 R.
SNO 31/08

W postępowaniu w sprawie o zawieszenie sędziego w czynnościach służbowych sąd dyscyplinarny nie rozstrzyga o zasadności zarzutu sformułowanego we wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego lub we wniosku o pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej, lecz tylko o zasadności odsunięcia sędziego od wykonywania obowiązków służbowych w związku ze sformułowanymi zarzutami.

Przewodniczący: sędzia SN Piotr Hofmański.

Sędziowie SN: Iwona Koper, Zbigniew Hajn (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny w sprawie sędziego Sądu Rejonowego po rozpoznaniu w dniu 9 kwietnia 2008 r. w związku z zażaleniem sędziego na uchwałę Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego z dnia 4 lutego 2008 r., sygn. akt (...), w przedmiocie zawieszenia sędziego w czynnościach służbowych na okres dalszych trzech miesięcy i obniżenia jego wynagrodzenia

u c h w a l i ł :

1. utrzymać w mocy zaskarżoną uchwałę,
2. kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

U z a s a d n i e n i e

Prezes Sądu Okręgowego zarządzeniem z dnia 10 października 2007 r. zarządziła natychmiastową przerwę na okres jednego miesiąca w wykonywaniu czynności służbowych przez sędziego Sądu Rejonowego na podstawie art. 130 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, Dz. U. Nr 98, poz. 1070 ze zm. (powoływanej dalej, jako „u.s.p.”). W uzasadnieniu Prezes wskazała, że z informacji, które zostały przez nią powzięte, wynika możliwość popełnienia przez sędziego czynów skutkujących jego odpowiedzialnością karną i dyscyplinarną.

W związku z wymienionym zarządzeniem Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny uchwałą z dnia 5 listopada 2007 r. w sprawie sygn. akt (...) zawiesił sędziego Sądu Rejonowego w czynnościach służbowych na okres trzech miesięcy. W uzasadnieniu uchwały wskazano, że zarządzenie Prezesa Sądu Okręgowego okazało się decyzją prawidłową, zaś realia sprawy wymagają, aby zawieszenie sędziego Sądu Rejonowego w pełnieniu czynności służbowych było kontynuowane. Okoliczności sprawy, a w szczególności dowody z którymi zapoznał się Sąd Dyscyplinarny, wynikające z akt

Prokuratury Okręgowej o sygn. V Ds. 29/06 przekonują, że pełnienie przez sędziego Sądu Rejonowego obowiązków związanych z wykonywaniem wymiaru sprawiedliwości godziłoby w powagę sądu. Zgromadzone i ujawnione w toku niniejszego postępowania dowody nakazują uniemożliwienie wykonywania przez sędziego czynności służbowych i to niezależnie od jego stanowiska, gdyby zasadność i wiarygodność tych dowodów kwestionował. Waga bowiem dowodów wskazujących na możliwość naruszenia przez sędziego obowiązujących przepisów prawa jest tego rodzaju, że wyklucza możliwość pełnienia przez niego w prawidłowy sposób funkcji orzeczniczych.

Dnia 17 stycznia 2008 r. do Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego wpłynął wniosek Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy Sądzie Okręgowym z dnia 16 stycznia 2008 r. o zawieszenie sędziego Sądu Rejonowego w czynnościach służbowych na podstawie art. 129 § 1 u.s.p. W uzasadnieniu wniosku wskazano, że postanowieniem z dnia 16 stycznia 2008 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego dla okręgu Sądu Okręgowego wszczął postępowanie dyscyplinarne i przedstawił sędziemu Sądu Rejonowego następujące zarzuty:

1) w bliżej nieokreślonym dniu pomiędzy 23 lutego a 27 czerwca 1996 r. w A., w związku z pełnieniem funkcji publicznej – sędziego Sądu Rejonowego, przyjął korzyść majątkową w kwocie 5 000 zł od Jarosława M., w zamian za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, polegające na uchyleniu środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania wobec Henryka M., w sprawie o sygn. akt III K 333/96 Sądu Rejonowego;

2) w okresie pomiędzy 20 lipca 1998 r. a 4 lipca 2000 r. w A. jako funkcjonariusz publiczny, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pełniąc funkcję Przewodniczącego Wydziału III Karnego Sądu Rejonowego, przekraczając swoje uprawnienia, nakłaniał sędziego tegoż Wydziału – X. Y., do przyjęcia obietnicy korzyści majątkowej w kwocie 10 000 zł, w zamian za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, a to wydanie wyroku z warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności, w sprawie o sygn. akt III K 954/98 Sądu Rejonowego, wobec oskarżonego Henryka M., czym działał na szkodę interesu publicznego;

3) w bliżej nieokreślonym czasie, pomiędzy majem 1997 r. a styczniem 1999 r. w A., w związku z pełnieniem funkcji publicznej – sędziego Sądu Rejonowego, po uprzednim przyjęciu od Zdzisława P. korzyści majątkowej w postaci pieniędzy w kwocie 10 000 zł oraz obietnicy przyjęcia korzyści majątkowej w postaci pieniędzy w kwocie co najmniej 18 550 zł, jako funkcjonariusz publiczny, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pełniąc funkcję Przewodniczącego Wydziału III Karnego Sądu Rejonowego, przekraczając swoje uprawnienia, nakłaniał sędziego tegoż Wydziału – X. Y., do przyjęcia obietnicy korzyści majątkowej w kwocie 10 000

zł, w zamian za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, a to wydanie wyroku uniewinniającego oskarżonego Zdzisława P., w sprawie o sygn. akt III K 750/97 Sądu Rejonowego, czym działał na szkodę interesu publicznego;

4) w okresie pomiędzy 8 a 9 listopada 2002 r. w A., w związku z pełnieniem funkcji publicznej – sędziego Sądu Rejonowego, przyjął korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie 15 000 zł. od prokurator Prokuratury Rejonowej B. D., w zamian za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, polegające na spowodowaniu niezastosowania środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania wobec Jerzego R. i Andrzeja B., w sprawie o sygn. akt I Ds. 2907/02 Prokuratury Rejonowej i o sygn. akt: III Ko¹ 565/02 oraz III Ko¹ 566/02 Sądu Rejonowego;

5) w tym samym miejscu i czasie jak w pkt. 3, jako funkcjonariusz publiczny, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pełniąc funkcję Przewodniczącego Wydziału III Karnego Sądu Rejonowego, przekraczając swoje uprawnienia, nakłaniał sędziego tegoż Wydziału – X. Y., do przyjęcia korzyści majątkowej w kwocie 10 000 zł., a następnie korzyść tę wręczył, w zamian za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, polegające na spowodowaniu niezastosowania środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania wobec Jerzego R. i Andrzeja B., w sprawie o sygn. akt I Ds. 2907/02 Prokuratury Rejonowej i o sygn. akt: III Ko¹ 565/02 oraz III Ko¹ 566/02 Sądu Rejonowego, czym działał na szkodę interesu publicznego;

6) w okresie pomiędzy grudniem 2004 r. a wrześniem 2005 r. w A., w związku z pełnieniem funkcji publicznej – sędziego Sądu Rejonowego, przyjął korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie 20 000 zł. od Zbigniewa U., w zamian za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, polegające na spowodowaniu uchylecia środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania wobec Jana N. i Agaty M.-P. w sprawie o sygn. akt Ds. 2/03 Prokuratury Okręgowej i o sygn. akt: III Kp 1197/04 oraz III Kp 1198/04 Sądu Rejonowego;

7) w okresie od dnia 3 do 5 grudnia 1998 r., w związku z pełnieniem funkcji publicznej – sędziego Sądu Rejonowego, przyjął korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie 5 000 zł. od prokuratora Prokuratury Rejonowej H. D., w zamian za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, polegające na niezastosowaniu środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania wobec Janusza J., w sprawie o sygn. akt I Ds. 5758/98 Prokuratury Rejonowej i o sygn. akt III K 833/99 Sądu Rejonowego;

8) w bliżej nieokreślonych dniach pomiędzy grudniem 1998 roku a 1999 rokiem, w A. oraz B., w związku z pełnieniem funkcji publicznej – sędziego Sądu Rejonowego, za pośrednictwem sędziego Wydziału III Karnego Sądu Rejonowego X. Y. oraz Bogdana Z., przyjął korzyści majątkowe w postaci pieniędzy w kwocie 8 000 zł. pochodzące od Janusza J. oraz udziału w sponsorowanym spotkaniu towarzyskim,

w zamian za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, polegające na nakłonieniu prokuratora Prokuratury Rejonowej do niewystępowania z wnioskiem o zastosowanie środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania wobec Janusza J., w sprawie o sygn. akt I Ds. 5758/98 Prokuratury Rejonowej i o sygn. akt III K 833/99 Sądu Rejonowego;

9) w bliżej nieokreślonym dniu pomiędzy 17 lutego 2000 r. a 23 maja 2001 r. w A., w związku z pełnieniem funkcji publicznej – sędziego Sądu Rejonowego, przyjął korzyści majątkowe w postaci pieniędzy w kwocie 10 000 zł. oraz garnituru o nieustalonej wartości od Janusza J., w zamian za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, polegające na spowodowaniu wydania wyroku z warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności wobec oskarżonego Janusza J., w sprawie o sygn. akt III K 833/99 Sądu Rejonowego;

10) w tym samym miejscu i czasie jak w pkt. 8, jako funkcjonariusz publiczny, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pełniąc funkcję Przewodniczącego Wydziału III Karnego Sądu Rejonowego, przekraczając swoje uprawnienia, nakłaniał sędziego tegoż Wydziału – H. S., do przyjęcia korzyści majątkowej w kwocie 5 000 zł., a następnie korzyść tę wręczył, w zamian za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, polegające na wydaniu wyroku z warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności wobec oskarżonego Janusza J., w sprawie o sygn. akt III K 833/99 Sądu Rejonowego, czym działał na szkodę interesu publicznego;

11) w maju 1999 roku w A., w związku z pełnieniem funkcji publicznej – sędziego Sądu Rejonowego, działając wspólnie i w porozumieniu z sędzią Wydziału III Karnego Sądu Rejonowego X. Y. przyjął od Bogdana Z. korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie 15 000 zł., w zamian za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, polegające na spowodowaniu uchylenia środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania przez Prokuraturę Rejonową wobec Ryszarda N. oraz odwołanie jego poszukiwań listem gończym, w sprawie o sygn. akt 2 Ds. 186/99 (uprzednio 2 Ds. 113/98) Prokuratury Rejonowej;

12) w bliżej nieokreślonym dniu września 1999 roku w A., w związku z pełnieniem funkcji publicznej – sędziego Sądu Rejonowego, przyjął od Janusza J. korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie 10 000 zł., w zamian za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, polegające na spowodowaniu uchylenia środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania wobec Ryszarda N., w sprawie o sygn. akt III K 163/98 Sądu Rejonowego;

13) w tym samym miejscu i czasie jak w pkt. 11, jako funkcjonariusz publiczny, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pełniąc funkcję Przewodniczącego Wydziału III Karnego Sądu Rejonowego, przekraczając swoje uprawnienia, nakłaniał sędziego tegoż Wydziału – W. Z., do przyjęcia korzyści majątkowej w kwocie 10 000

zł. a następnie korzyść tę wręczył, w zamian za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, a to uchylenie środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania wobec Ryszarda N., w sprawie o sygn. akt III K 163/98 Sądu Rejonowego;

14) w dniach pomiędzy 16 a 19 stycznia 2000 roku w A., w związku z pełnieniem funkcji publicznej – sędziego Sądu Rejonowego, przyjął korzyść majątkową od Janusza J. w postaci pieniędzy w kwocie 30 000 zł., w zamian za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, polegające na spowodowaniu niezastosowania środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania wobec Ryszarda N., w sprawie o sygn. akt Ds. 11/99 Prokuratury Okręgowej i o sygn. III Ko¹ 27/00 Sądu Rejonowego;

15) w tym samym miejscu i czasie jak w pkt. 11, jako funkcjonariusz publiczny, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pełniąc funkcję Przewodniczącego Wydziału III Karnego Sądu Rejonowego, przekraczając swoje uprawnienia, nakłaniał sędziów tegoż Wydziału – X. Y. i M. B., do przyjęcia korzyści majątkowej w łącznej kwocie 20 000 zł., w zamian za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, polegające na spowodowaniu niezastosowania środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania wobec Ryszarda N., w sprawie o sygn. akt Ds. 11/99 Prokuratury Okręgowej i o sygn. akt III Ko 27/00 Sądu Rejonowego, a następnie korzyść tę wręczył sędziemu X. Y., który z kolei przekazał ją sędziemu M. B., czym działał na szkodę interesu publicznego;

16) w dniach pomiędzy 5 a 7 grudnia 2004 roku w A., w związku z pełnieniem funkcji publicznej – sędziego Sądu Rejonowego, przyjął od Januarego M. korzyść majątkową w postaci pieniędzy, w kwocie co najmniej 5 000 zł., w zamian za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, polegające na spowodowaniu nieuwzględnienia wniosku Prokuratury Rejonowej o zastosowanie środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania wobec Bartłomieja M., w sprawie o sygn. akt 4 Ds. 2987/04;

17) w tym samym miejscu i czasie jak w pkt. 16, jako funkcjonariusz publiczny, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pełniąc funkcję Przewodniczącego Wydziału III Karnego Sądu Rejonowego, przekraczając swoje uprawnienia, nakłaniał sędziego X. Y., do przyjęcia korzyści majątkowej w kwocie 5 000 zł., w zamian za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, polegające na nakłonieniu prokuratora Prokuratury Rejonowej do niewystępowania z wnioskiem o zastosowanie środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania, w sprawie o sygn. akt 4 Ds. 2987/04 Prokuratury Rejonowej wobec Bartłomieja M., czym działał na szkodę interesu publicznego, tj. o przewinienia dyscyplinarne określone w art. 107 § 1 u.s.p.

W ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z uwagi na rodzaj zarzucanych obwinionemu przewinień dyscyplinarnych, celowe byłoby dalsze odsunięcie sędziego Sądu Rejonowego od wykonywania zadań w zakresie sprawowania wymiaru sprawiedliwości na zajmowanym przez niego stanowisku na czas trwania postępowania dyscyplinarnego.

Zaskarżoną rozpoznawanym zażaleniem uchwałą z dnia 4 lutego 2008 r. Sąd Dyscyplinarny uchwalił:

1. zawiesić sędziego Sądu Rejonowego w czynnościach służbowych na okres dalszych trzech miesięcy;
2. obniżyć na czas trwania tego zawieszenia wysokość jego wynagrodzenia o 30 %.

W uzasadnieniu uchwały Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny wskazał, że aktualnie toczy się postępowanie z wniosku Prokuratury Okręgowej o wyrażenie przez Sąd Dyscyplinarny zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego oraz zezwolenie na tymczasowe jego aresztowanie za osiemnaście czynów o charakterze korupcyjnym oraz o czyn z art. 258 § 1 i § 3 k.k. Następnie stwierdził, że zgromadzone w tym postępowaniu dowody nakazują uniemożliwienie wykonywania przez sędziego czynności służbowych z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Ich waga wskazuje bowiem na możliwość naruszenia przez sędziego przepisów prawa, a to samo w sobie wyklucza możliwość pełnienia przez niego czynności orzeczniczych. W rezultacie Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny uznał za celowe zawieszenie sędziego Sądu Rejonowego w czynnościach służbowych na okres dalszych trzech miesięcy, który powinien być wystarczający do zakończenia sprawy w przedmiocie zezwolenia na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej. Sąd stwierdził również, że z uwagi na wszczęcie wobec sędziego postępowania dyscyplinarnego zasadne stało się obniżenie jego wynagrodzenia na czas trwania zawieszenia, uznając, że ze względu na sytuację rodzinną, majątkową i zdrowotną sędziego obniżenie tego wynagrodzenia o 30 % jest wystarczającą dolegliwością, a jednocześnie pozwoli sędziemu i jego rodzinie na zaspokojenie podstawowych potrzeb życiowych.

W zażaleniu skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonej uchwały w punkcie pierwszym i drugim. W uzasadnieniu zażalenia skarżący wskazał, że stanowisko Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego jest błędne. W szczególności, jedynym dowodem w postępowaniu o zezwolenie na pociągnięcie go do odpowiedzialności karnej oraz o zezwolenie na tymczasowe aresztowanie, są zeznania sędziego Sądu Rejonowego X. Y., niepotwierdzone jakimkolwiek innym dowodem zgromadzonym w niniejszej sprawie, a w szczególności wyjaśnieniami osób mających rzekomo wręczać korzyści majątkowe. Do wyjaśnień tych należy, zdaniem skarżącego, podejść z dużą ostrożnością ze względu na jego cechy osobowościowe, ponieważ jak sam przyznał zeznając w sprawie dyscyplinarnej sędziego M. B., którego również pomówił o

korupcję, przyznał, iż leczy się psychiatrycznie oraz jak to określił – miał wszyty esperal w czerwcu 2006 roku z uwagi na wrzody żołądka. Sędzia X. Y. obciążające skarżącego wyjaśnienia złożył po zastosowaniu wobec niego tymczasowego aresztowania, co wskazuje, że złożył on wyjaśnienia obciążające kilku sędziów, aby umniejszyć własną winę we własnej sprawie dotyczącej zachowań korupcyjnych. Oskarżyciel nie zgromadził jakichkolwiek innych dowodów uzasadniających złożenie tego wniosku. Tymczasem zgoda na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej nie może być oparta wyłącznie na dowodzie z wyjaśnień podejrzanego, nieopartym czy choćby uwiarygodnionym innymi dowodami. Zwłaszcza dowód z pomówienia powinien być badany szczególnie wnikliwie, a w niniejszej sprawie nie został w ogóle zbadany przez oskarżyciela. Ponadto znamienne jest, według skarżącego, że wniosek o uchylenie immunitetów i zastosowanie aresztów tymczasowych wobec czterech sędziów Sądu Rejonowego i Sądu Okręgowego został złożony w Sądzie Apelacyjnym dwa dni przed wyborami parlamentarnymi, a rok wcześniej ówczesny wiceminister sprawiedliwości oraz ówczesny Prokurator Okręgowy na konferencji prasowej ogłosili, iż w lokalnym (...) wymiarze sprawiedliwości funkcjonuje zorganizowana grupa przestępcza. Jedynym dowodem na istnienie tej grupy są wyjaśnienia sędziego X. Y. złożone po jego aresztowaniu. Z treści wniosku z dnia 16 października 2007 r., sygn. akt 5Ds29/06/Sw, jednoznacznie wynika, iż został on sporządzony pośpiesznie i skierowany do Sądu Dyscyplinarnego głównie dla celów politycznych, a to jest walki PIS-u z korupcją.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 129 § 1 ustawy – Prawo o u.s.p., sąd dyscyplinarny może zawiesić w czynnościach służbowych sędziego, przeciwko któremu wszczęto postępowanie dyscyplinarne lub o ubezwłasnowolnienie, zaś stosownie do art. 129 § 3 tej ustawy sąd dyscyplinarny, zawieszając sędziego w czynnościach służbowych, obniża w granicach od 25 % do 50 % wysokość jego wynagrodzenia na czas trwania tego zawieszenia; nie dotyczy to osób, w stosunku do których wszczęto postępowanie o ubezwłasnowolnienie.

Skarżący w zażaleniu nie zarzuca naruszenia powołanych przepisów. Podważa natomiast faktyczną podstawę ewentualnej zgody na pociągnięcie go do odpowiedzialności karnej. Tymczasem w postępowaniu w sprawie o zawieszenie sędziego w czynnościach służbowych sąd dyscyplinarny nie rozstrzyga o zasadności zarzutu sformułowanego we wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego lub we wniosku o pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej, lecz tylko o zasadności odsunięcia sędziego od wykonywania obowiązków służbowych w związku ze sformułowanymi zarzutami. Sąd dyscyplinarny bada zatem przesłanki zawieszenia sędziego, do których należą: znaczna szkodliwość dla służby zarzucanego czynu lub

czynów, stopień zawinienia, dobro wymiaru sprawiedliwości, wystarczające uprawdopodobnienie popełnienia przewinienia służbowego. Także sąd dyscyplinarny drugiej instancji w postępowaniu odwoławczym nie rozstrzyga o zasadności wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, lecz jedynie o merytorycznej zasadności uchwały o zawieszeniu w czynnościach służbowych i poprawności formalnej jej wydania. Natomiast, w świetle tych uwarunkowań, kwestionowanie przez sędziego podstaw faktycznych wszczęcia postępowania dyscyplinarnego nie ma znaczenia dla oceny trafności zaskarżonej uchwały (zob. np. uchwałę Sądu Najwyższego – Sądu Dyscyplinarnego z dnia 15 listopada 2005 r., SNO 56/05 i tam powołane orzeczenia).

W ocenie Sądu Najwyższego – Sądu Dyscyplinarnego, mając na uwadze wszczęcie przeciwko sędziemu Sądu Rejonowego postępowania dyscyplinarnego cytowanym wyżej postanowieniem z dnia 16 stycznia 2008 r. o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego i przedstawieniu zarzutów, a także biorąc pod uwagę ciężar i zakres postawionych mu zarzutów, zasadność zaskarżonej uchwały nie może być kwestionowana. Należy też dodać, że, wbrew zarzutom skarżącego, uchwała ma także oparcie w zebranych dowodach, które jak wynika, między innymi, z uzasadnienia wniosku wykraczają poza same zeznania sędziego X.Y. W tej sytuacji dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga zawieszenia sędziego Sądu Rejonowego w czynnościach urzędowych, z czym art. 129 § 3 u.s.p. wiąże obligatoryjne obniżenie wysokości wynagrodzenia.

Z tych względów orzeczono jak w uchwale na podstawie art. 437 §1 k.p.k. w związku z art. 128 u.s.p.